

[Edel Saunte.]

høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen; der kunne måske være grund til, at man på den måde værnede tingets værdighed lidt bedre.

Men altså, i denne højtidelige sag værner man folketingets værdighed på den måde, at man vil bringe noget, der ikke kommer rigsretten ved, for rigsretten, nemlig spørgsmålet om, hvorledes minister Kjærbøl dengang skulle have svaret og skulle have opført sig. Det er en ting, som vi i folketinget må tage op til bedømmelse og udtale os om; det er ikke noget, der kommer rigsretten ved, og lader vi rigsretten gå ind på dette gebet, bliver vi i fremtiden dårligt stillet, fordi ingen vil kunne tage ansvaret for at være minister under sådanne vilkår.

Med hensyn til den erklæring fra redaktør Palle Brandt, som det ærede medlem hr. Henry Christensen citerede, kan jeg ikke se andet, end at redaktør Brandt fuldt ud bekræfter det, jeg sagde, nemlig at han, hvad jeg vidste i forvejen, havde ret til at være korrespondent og skrive til andre blade, og at han også havde ret til at sende telegrammer til Ritzaus Bureau. Men denne ret må han da administrere i overensstemmelse med den loyalitet, han skylder sin hovedarbejdsgiver, den kgl. grønlandske handel. Han har ved at sende det pågældende telegram, en dag før det var nødvendigt, og en dag før rederiet havde besluttet, at der skulle offentliggøres noget som helst — det at bede politimesteren om at slå katastrofealarm er noget helt andet — bragt mange mennesker i unødigt ængstelse. Det ærede medlem kunne blot tale med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, hvis søn var om bord på „Umanak“, om, hvad det betød for hans familie, at dette telegram kom frem et døgn før nødvendigt.

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro i salen, specielt under denne forhandling.

Edel Saunte: Jeg vil gerne lige sige til redaktør Brandt, at nu, da han er så godt i gang med at udstede erklæringer, mon han så ikke kunne i en ny erklæring løse den ejendommelige gåde for os, som afhøringen af ham ikke har løst, hvorfor han har gået med viden om de to kaptajns-

klæringer i hemmelighed, hvis han fandt dette så væsentligt, lige fra foråret 1957 til foråret 1959?

Henry Christensen: Det forekommer mig, at de bemærkninger, som det ærede medlem for Grønland hr. Elias Lauf gjorde her, var både rigtige og meget velovervejede, og at de kun er med til at styrke de ærede grønlandske medlemmers anseelse her i tinget. Jeg synes i øvrigt også, det ærede medlem præciserede ganske rigtigt, hvad der er problemstillingen: at det ikke er et spørgsmål specielt i forhold til Grønland, men et parlamentarisk vigtigt problem, vi her må drøfte.

Jeg kan ikke sige, at det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Lannungs bemærkninger på tilsvarende måde udmærkede sig — hverken ved særlig klogskab eller ved værdighed. Der var mange besynderlige betragtninger i det ærede medlems bemærkninger. Det ærede medlem udviklede: hvad var der egentlig for grunde til nu at komme og rette kritik, for der var jo ingen, der dengang følte sig vildledt? Nej, hvis der havde været det, havde sagen ligget ganske anderledes. Det er netop, fordi folketinget stoledes blindt på, at man havde fået de fornødne oplysninger fra minister Kjærbøl, at det nu er af vigtighed at adressere, således som vi her forsøger at gøre det.

Det ærede medlem hr. Lannung gjorde nogle bemærkninger om, at denne sag for hans parti ikke var en partisag. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem mener med at fremhæve dette specielt om denne sag. Jeg går ud fra, at der gælder den samme regel i det ærede medlems parti, som gælder i det parti, jeg er medlem af, at i alle sager er medlemmerne naturligvis alene bundet af, hvad der er deres opfattelse af den pågældende sag. (*Munterhed*). Jeg lægger mærke til, at der er en hel del medlemmer i den socialdemokratiske gruppe, der ler. Det hænger formentlig sammen med, at de har et andet erfaringsgrundlag. Der gælder i mit parti alene den regel, at har et æret medlem et andet synspunkt end partiet i øvrigt, et synspunkt, som han vil hævde under en afstemning, giver han naturligvis sit parti besked derom. Det ærede medlem vil muligvis, hvis han vil genkalde tidligere